

प्रसादयामिशिरसानत्वंक्रोदुमिहार्हसि ॥ श्रुनःसवचनंश्रुत्वा राघवोवाक्यमब्रवीत् ॥ १३ ॥ किंतेकार्यं करोम्यद्यब्रूहिविस्वव्यमाचिरं ॥ रामस्य
वचनंश्रुत्वा सारमेयोब्रवीदिदं ॥ १४ ॥ धर्मेणराष्ट्रंविदेतधर्मेणैवानुपालयेत् ॥ धर्माच्छरण्यतांयातिराजासर्वभयापहः ॥ १५ ॥ इदंविज्ञाय
यत्कृत्यंश्रूयतांममराघव ॥ भिक्षुःसर्वार्थसिद्धश्चब्राह्मणावसथैवसन् ॥ १६ ॥ तेनदत्तःप्रहारोमेनिष्कारणमनागसः ॥ एतच्छ्रुत्वातुरामेणद्वा
स्थःसंप्रेषितस्तदा ॥ १७ ॥ आनीतश्चद्विजस्तेनसर्वसिद्धार्थकोविदः ॥ अथद्विजवरस्तत्ररामंदृष्ट्वा महाद्युतिः ॥ १८ ॥ किंतेकार्यंमयाराम
तद्ब्रूहि त्वंममानघ ॥ एवमुक्तस्तुविप्रेणरामोवचनमब्रवीत् ॥ १९ ॥ त्वयादत्तःप्रहारोयंसारमेयस्यवैद्विज ॥ किंनवापरुतंविप्रदंडेनाभिहतोय
तः ॥ २० ॥ क्रोधःप्राणहरःशत्रुःक्रोधोमित्रमुखोरिपुः ॥ क्रोधोऽत्यसिर्महातीक्ष्णःसर्वंक्रोधोऽपकर्षति ॥ २१ ॥ तपतेयजतेचैवयच्चदानंप्रयच्छ
ति ॥ क्रोधेनसर्वंहरतितस्मात्क्रोधंविसर्जयेत् ॥ २२ ॥ इंद्रियाणांप्रदुष्टानांहयानामिवधावतां ॥ कुर्वीतधृत्यासारथ्यंसंहृत्येन्द्रियगोचरं ॥ २३ ॥
मनसाकर्मणावाचाचक्षुषाचसमाचरेत् ॥ श्रेयोलोकस्यचरतो न द्वेष्टिनचलिप्यते ॥ २४ ॥ नतत्कुर्यादसिस्तीक्ष्णःसर्पोवाव्याहतःपदा ॥ अरि
र्वानित्यसंकुद्धोयथात्मादुरनुष्ठितः ॥ २५ ॥ विनीतविनयस्यापिप्रकृतिर्नविधीयते ॥ प्रकृतिंगूहमानस्यनिश्चयेनकृतिर्ध्रुवा ॥ २६ ॥ एवमु
क्तःसविप्रोवैरामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ द्विजःसर्वार्थसिद्धस्तुअब्रवीद्रामसन्निधौ ॥ २७ ॥ मयादत्तःप्रहारोयंक्रोधेनाविष्टचेतसा ॥ भिक्षार्थमट
मानैनकालेविगतभैक्षके ॥ २८ ॥ रथ्यास्थितस्त्वयंश्वावैगच्छगच्छेतिभाषितः ॥ अथस्वैरेणगच्छंस्तुरथ्यांतेविषमस्थितः ॥ २९ ॥ क्रोधेन
क्षुधयाविष्टस्ततोदत्तोऽस्यराघव ॥ प्रहारोराजराजेंद्रशाधिमामपराधिनं ॥ ३० ॥ त्वयाशस्तस्यराजेंद्रनास्तिमेनरकाद्भयं ॥ अथरामेणसंपृष्टाः
सर्वएवसभासदः ॥ ३१ ॥ किंकार्यमस्यवैब्रूतदंडोवैकोस्यपात्यतां ॥ सम्यक्प्रणिहितेदंडेप्रजाभवतिरक्षिता ॥ ३२ ॥